

Fra administrationens side gav man udtryk for, at der ville være større praktiske muligheder for en ordning, hvorefter afgiften af importen i en periode skulle indbetales samlet et vist antal dage efter periodens udløb, men at en sådan ordning ikke kunne etableres samtidig med merværdiafgiftslovens gennemførelse. Ordningen kunne ikke etableres uden hjælp af elektronisk databehandling, og det ville være irrationelt at gennemføre systemet for „importmomsen“, uden at man samtidig gjorde det for tolden.

Der blev herefter gennemført en ordning, hvorefter registrerede virksomheder skulle betale afgift ved indførselen af varer fra udlandet, men satsen blev reduceret til 7 pct. i stedet for de normale 10 pct. Det blev samtidig stillet i udsigt, at man på længere sigt ville overveje en kreditordning for importørerne. Det er dette, som har fundet udtryk i følgende afsnit af folketingsudvalgets betænkning af 13. marts 1967 over forslag til lov om almindelig omsætningsafgift:

„Lovforslagets bestemmelser om opkrævning af merværdiafgift umiddelbart i forbindelse med importen kan eventuelt medføre, at importørerne ikke opnår samme likviditetsmæssige stilling som andre erhverv. For at undgå denne ulighed har finansministeren stillet ændringsforslag om, at afgiften ved import kan beregnes med 7 pct. i stedet for 10 pct. Importen bliver herved ud fra en gennemsnitsbetragtning ligestillet med den indenlandske omsætning. Finansministeren har endvidere givet tilsagn om, at han vil overveje at etablere en særlig kreditordning for importørerne, når dette ved en omlægning af opkrævningen af toldafgifter på grundlag af EDB bliver teknisk muligt. Det er herved forudsat, at importen i så fald skal afgiftsberigtiges med normalsatsen.“

Ved lov nr. 242 af 4. juni 1970 om ændring af merværdiafgiftsloven (forhøjelse af afgiften) blev merværdiafgiften, der tidligere var forhøjet fra 10 til 12½ pct. af værdien, med virkning fra den 29. juni 1970 forhøjet fra 12½ til 15 pct. af værdien. Ved lov nr. 191 af 20. maj 1970 om ændring af merværdiafgiftsloven (forhøjelse af afgiften ved indførsel) ophævedes desuden den særlige afgiftssats for varer, der indføres til registrerede virksomheder, således at merværdiafgiften for disse varer fra den 21. maj 1970 blev forhøjet fra 9 til 15 pct. af indførselsværdien.

På baggrund af forslaget om at indføre en toldkredit med en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage har man over-

vejet, hvorledes en tilsvarende kredit vil virke for „importmomsens“ vedkommende.

Efter de gældende regler i merværdiafgiftslovens § 15 er den indgående afgift i en afgiftsperiode — f. eks. januar kvartal — den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden, samt den afgift, som virksomheden i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet. Når virksomheden den 20. maj indsender sin angivelse og indbetaler afgiftstilsvaret for januar kvartal, fremkommer dette afgiftstilsvaret altså ved fra afgiften af salget at trække dels den afgift, som indenlandske leverandører har tilfaktureret virksomheden i januar kvartal, dels den afgift, som virksomheden har betalt i januar kvartal af sin egen indførsel.

Giver man for „importmomsen“ — ligesom for tolden — en afregningsperiode på et kvartal med betalingsfrist 1 måned 20 dage, udskydes betalingen af „importmomsen“ fra januar til april kvartal. Foretager man ikke andre ændringer i merværdiafgiftsloven, sker der herefter det, at virksomheden skal betale „importmomsen“ for januar kvartal midt i april kvartal samtidig med kvartalsafregningen for merværdiafgiften, men ikke vil være berettiget til at trække „importmomsen“ vedrørende januar kvartal fra i den udgående afgift før ved kvartalsafregningen for april kvartal, d.v.s. den 20. august. Dette ville medføre en likviditetsstramning for importørerne.

Ændrer man derimod samtidig med etableringen af kreditordningen reglerne om fradraget for indgående afgift således, at afgiften af importen kan fradrages ved opgørelsen af afgiftstilsvaret for den periode, hvori importen har fundet sted, vil det afgiftsmæssige resultat for importøren og statskassen blive det samme som helt merværdiafgiftsfri import. Man får altså med denne kombination af kvartalskredit og fradragetsret for „importmoms“ i importkvartalets afgift kun en unødigt administrativ komplikation af en ordning, hvorefter importen er fri for afgift.

Det kan ikke bestrides, at en kreditordning for merværdiafgift af importvarer vil give toldvæsenet langt mindre administrative fordele end merværdiafgiftsfri import, idet en kreditordning navnlig vil medføre, at man fortsat skal beregne, bogføre, opkræve og føre kontrol med afgiften, og at toldvæsenet fortsat må foretage værdiansættelse af alle indførte varer (det drejer sig om godt 2 mill. angivelser pr. år), hvorimod toldvæsenet ved merværdiafgiftsfri import kun skal foretage en egentlig værdiansættelse for så vidt angår den ret beskedne del af den samlede vareindførsel, der er værditoldbeskattet.